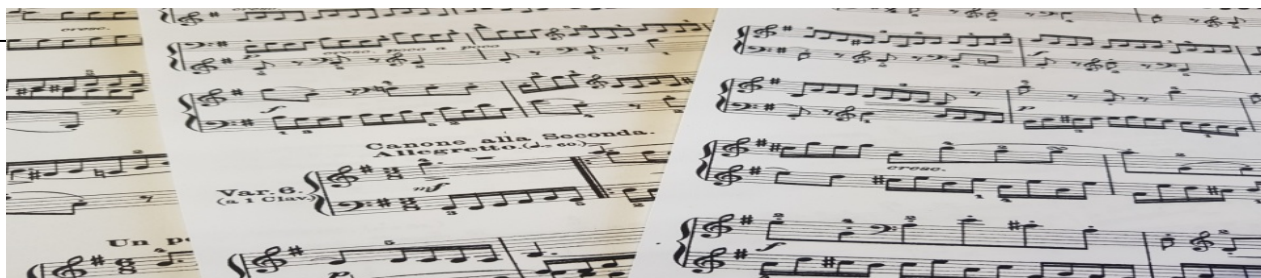

Associació Amics de les Matinals Musicals de Rusquelles

Diumenge, 5 de maig de 2024, a les 12h, a l'Espai Montseny de Viladrau.

Cati Reus

Violí

Mariona Oliu

Viola

Daniel Oliu

Violoncel

BREU REFERENCIA DE LA FORMACIÓ MÚSICAL

No és la primera vegada que ens visiten ni que a les Matinals Musicals de Rusquelles tenim el privilegi de sentir la formació musical integrada per Cati Reus, violí, Mariona Oliu, viola i Daniel Oliu, cel.lo. Tots tres tenen una brillant formació acadèmica, tots tres han estat guardonats amb premis tant nacionals com internacionals i tots tres comparteixen la seva activitat musical com a solistes o membres de formacions musicals nacionals o estrangeres, amb la pedagògica. La Cati al Conservatori de Vic. La Mariona al Conservatori de Sabadell i en Daniel també al Conservatori de Vic.

En el seu anterior concert, que tingué lloc el desembre del 2022, ens van delectar amb obres de Schubert i Montsalvatge. El concert d'avui també ens presenta contrastos. La primera peça és un dels Trios per a corda de l'Op 9 de L. v. Beethoven i la segona és el Trio per a cordes de A. G. Schnittke, compositor alemany-soviètic del segle XX les obres del qual són més agosarades, però d'una exquisidesa destacable.

Com a curiositat: el violí de la Cati i la viola de la Mariona provenen del taller del prestigiós lutier català David Bagué i el cel.lo d'en Daniel de la *bottega* de Giuseppe Tenneriello, lutier d'origen italià, instal·lat a Barcelona.

PROGRAMA

L. v. Beethoven. Trio per a cordes n.2 en Re M, Op.9

Allegretto

Andante quasi Allegretto

Menueto

Rondo-Allegro

A. Schnittke. Trio per a cordes (1985)

Moderato

Adagio

ELS TRIOS PER A CORDA Op. 9 de L.v.Beethoven

Els tres trios per a corda que integren l'Op. 9 són peces camerístiques per a violí, viola i cel.lo escrites pel mestre de Bonn entre 1797 i 1798

L'obra mostra avanços en idees tan musicals com conceptuals respecte a altres obres seves de cambra del mateix període. Els primers trios de Beethoven en aquest gènere va ser el 1793 amb el Trio per a corda Op.3.

Tot i que aquest conjunt de trios no figuren entre les obres més interpretades de Beethoven, van suposar-li una fita molt significativa com compositor. De fet, ell, que aleshores tenia 28 anys, considerava els trios les seves millors composicions. És molt possible que en aquesta època Beethoven composés peces de cambra per a corda cercant les seves pròpies habilitats en el terreny simfònic, degut als dubtes que li provocava el domini de Haydn d'aquest gènere.

També es poden entendre com part de la seva preparació per a la composició del quartet de corda, gènere que en el decurs del temps van esdevenir el principal gènere de la música de cambra.

La primera publicació de l'obra la dugué a terme l'editor Johann Traeg el 1799 a Viena i a la dedicatòria figura el comte Johann Georg von Browne-Camus, mecenes de les arts.

L'estrena va ser a càrrec del violinista Ignaz Schuppanzigh i dos col·legues del seu quartet de corda. Probablement Franz Weiss a la viola i Nikolaus Kraft o el seu pare Anton al cel.lo.

----- 000 -----

Alfred Gárievich Schnittke (en rus: Альфрéd Гáрриевич Шнítке)

Va néixer el 1934 a Engels, aleshores capital de la República dels Alemanys del Volga i traspassà el a Hamburgo, el 1998). Prolífic compositor soviètic-alemany i considerat un dels millors músics tardo soviètics.

Va viure la major part de la seva vida a l'URSS a excepció de l'adolescència que visqué a Viena, on segons el biògraf Schnittke Alexander Ivashkin, "s'enamorà de la música que es part de la vida, de l'història, de la cultura i del passat que romana viu". Curiosament foren Mozart i Schubert i no Txaiovski o Rachmaninov a qui va tenir com referents en termes de gust, maneres i estil.

La seva família es traslladà Moscou el 1948 i allà Schnittke es graduà en composició l'any 1961. Yevgueni Golúbev fou un dels seus mestres.

Fins a principis dels 80 va estar molt compromès en la línia musical soviètica. Va ingressar a l'Unió de Compositors el 1961 i junt amb Rodión Shchedrín van establir les bases d'una modernitat, dins de la política cultural soviètica d'aleshores. La seva Simfonia n. 1, però va ser considerada una obra excèntrica i això li comportà molts problemes.

Entre les influències d'Schnittke cal destacar la del també compositor rus Dimitri Shostakovich. El 1989 va abandonar l'URSS. Dos anys més tard li fou concedit un dels guardons de l'última edició del premi Lenin que va rebutjar per la deriva musical soviètica.

Allegro ma non troppo.

GAUDI DEL CONCERT

Col·laboren

: